

Szerkesztői iroda:
Piaetsor, Kapeller-ház
hová
a lap szellemi részét illető közle-
mények küldendők.

Kiadó hivatal:
POLLÁK MÓR KÖNYVNYOMDÁJA.
hová a hirdetések s előfizetések
bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

KÖZÉRDÉK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelen minden vasár-
napon egy nagy íven.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK

Helyben házhoz hordva, vagy

vidékre postán küldve:

Egész évre 4 frt.

Fel 2 -

Negyed 1 -

HIRDETME NYEK DÍJA:

3 hasábos petty sorrett, vagy ennek

helyéért 5 kr. Bélyegdíj külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

Egyesüljünk!

Az 1868. évi 38. t.-cz. 8. fej. 147. §-a így szól: „A községi nép- és polgári iskolai tanítók kötelesek minden tankerületben tanítói testületté alakulni. A tankerületi tanítói testület anynyi körre oszlik, a hány járása van a megyének. — Így vannak megírva a nevezett §-ban: de nekem úgy látszik reánk, alsófehérmegyei tanítókra, ez nem kötelező, mert különben nem aludnók most 14 év elteltével is a közöny álmát. Fájdalmas érzést szülhet annak elgondolása, hogy csak mi, alsófehérmegyeiek, vagyunk anynyira elmaradva a kortól. Tízennégy év sok idő. Ez alatt sokat lehetett volna tenni közérővel; de mi nem tettünk. Oh! addig hányszor volt már az egyesülés eszméje az egyes szaklapokban hangoztatva, s ime még sem tettünk semmit. A „Népnevelők Lapja“ 1879-ik évi 43-ik számában én is irtam ez ügyről. A többek közt ezeket: „A kormány közegeinek kellene megmozdítani a követ, mert mi tanítók hiában beszélünk. Szavunk csak kiáltó szó lenne a puszta-
tában.“ — És ime jóslatom teljesülve látom mind ez ideig. A fenti szavaimra ugyancsak a nevezett lap 1880-ik évi 15. számában M.-Ujvárról a levelező ezeket írja: „Ha Alsó-Fehérmegye tanítói csak akkor tudnának egy tanítói egyesület- vagy testületnek létet adni, ha azt tanfelügyelői, vagy talán miniszteri befolyás tartja fenn: még ma sem jött el az az idő, a melyben egyesülhetnénk“ stb; de éppen ezen levél utolsó soraiban azt ajánlja, a mit én, a midőn így szól: „Legtermészetesebb és czélhoz vezetőbbnek találom, ha mindenek előtt a tanfelügyelőség felkéretnek határidő és hely kitűzésére mentől közelebb alakulandó gyűlés megtartására.“

Ezen idézetekkel csak azt akartam kimutatni, hogy már évek óta sürgetjük az egyesülést s mindenünk a tanfelügyelőség útján ajánlja öszszegyűjtésünket; de látva azt, hogy így még soká kell várunk, legyen szabad t. szerkesztő úr engedelmével szerény véleményemet nyilvánítanom az „egy testté“ alakulhatására nézve. Felkérem t. tanító társaimat véleményök közlésére.

Leghamarabb elérhető lenne ez az egyesülés, ha a megye központján — Nagy-Enyeden — mű-

ködi elemi és polg. iskolai tanítók és tanárok előkészítő bizottsággá alakulnának s az alapszabály tervezetét elkészítenék, a mi most nem nehéz, miután a vallás- és közoktatásügyi miniszter úr az orsz. tanítói gyűlés határozataira hozott észrevételei közt a megyei tanító-egyesületi alapszabály szóról szóra ki van adva, csak a viszonyokhoz alkalmazva kell kidolgozni. Ezen bizottság a tankerületet fiók-körökre osztaná. Egy bizonyos napot tűzne ki az alakuló gyűlés megtartására. Ezen gyűlésre minden tanítót, nemzetiség nélkül, meghívna. A vasút igazgatóságánál leszállított menetjegyet eszközölné ki. A ns. tanfelügyelő urat pedig felkérné, hogy a felekezeteknél napidíjat eszközölné ki a tanítók számára. Ismerve Nagy-Enyed város polgárainak vendégszeretétét, én meg vagyok győződve, miszerint örömmel fogadná kebelébe az öszszesereglett szegény tanítókat a város s szállással egy-két napra ellátná, s éppen ezért e várost ajánlanám az alakuló gyűlés helyéül. — E gyűlés alkalmával mintatanítások, felolvasások is tartathatnak. —

Ezeknek végrehajtása, illetőleg kivitele által vélem én elérhetni azt, a mit oly rég óhajtott Alsó-Fehérmegye tanítósa, t. i. az egyesülést. Oh! hisz hol van nagyobb szükség rá, mint e megyében, hol anynyiféle nemzetiség tart fenn iskolát és tanítót? Hol kellene inkább a magyarnyelv terjesztésén munkálni, mint itt, hol minden perczen a magyarnyelv kihalásától lehet félni? Mentsünk meg mit megmenthetünk, nehogy az utókor átká száljon reánk. Munkáljunk közösen egy akarattal, egyetértve. Jelszavunk legyen: egyesülés. Munkálkodásunk czélja legyen: a haza és nemzet fölvirágoztatása. Csak ha ezt tesszük, érdemeljük meg a néptanító nevet.

Kiss Elek,
tanító.

HETI SZEMLE.

A képviselőház ápril 29-én üléseinek sorát újolag megkezdte. Ezen ülésen Sze n d e B. honvédelmi miniszter ő nmltsga egy igen fontos törvényjavaslatot terjesztett be a képviselőházhoz 120 alapítványi helynek felállítására a közöshadse-

TÁRCZA.

AZ ODYSSEA

HARMADIK ÉNEKÉBŐL. *)

Nestor, miután elbeszéli Agameunnon meggyilkoltatását és Orestes boszuját, inti Telemakhost, hogy siessen Menelaoszhoz, ki felvilágosítást ad neki atyjáról, Odysseusról. — III. 276—328.

Mi elhagyók Troiát Atridessel együtt;
— Mint igaz barátok, egymást úgy szerettük —
Sunionhoz érve, Athen szent fokához,
Phoibos nyilával, mely kín nélkül halált hoz,
Onetornak fiát, Phrontist elvesztette,
Atrid révészét, ki a hajót vezette;
Ki a kormányzásban nemét túlhaladta,
Kivált ha a hajót szőlvihar ragadta.
Így ő, bár sietett, ott visszamaradtott,
Hogy eltemesse azt s hozzon áldozatot.

De mihelyt átmenve a sötét tengeren,
Maleia hegyénél sietve megjelen:
Meszszedörgő Zeus határozata éri,
A ki szörnyű útját a hősnak kiméri;
Rá ordítva zúgó szeleket bocsátott
S hegymagas, óriás, áradó hullámot.
A szétszórtakból egy rész Krétába ére,
Iardan vizéhez, Kydonok földére.
Itt Gortysnél magas szirt mered az égnek
Öléből a tenger sötét sós vizének.
Notos hullámot vet itt a balszirt felé
Phaistosnak, de gátul áll ez a hab elé.
Bajjal menekülve megpihennek itten,
De széttört a hajók nagy része a szirten.

*) Részlet a Kisfaludy-Társaság április havi ülésén Szász Károly által bemutatott Odyssea-fordításból.

Az öt szürkés hajót Aigyptosnak hajtja
A rohanó szélvész s a víz áradatja.

Mig idegenek közt hát ő így bolyonga,
Aranyat, élelmet gyűjtve fel halomba:
Aigisthos a tervet végrehajtja szépen,
Megölé Atridest s úr leve a népen.
Hét évig volt király dús Mykene fölött,
De a nyolczadikban vesztére viszszejött
Athenből Orestes s a halált rámeri,
Ki által elveszett dicső atyja néki.
Az argiv néppel most halotti tort megül,
A gyáva hős s gonosz anyja emlékeül.
Vitéz Menelaos megérkezik az nap,
Terhelt hajói sok kincset, vagyont hoznak.
Barátom! meszszire soká te se maradj,
Anynyi pazarlónak jószágodat ne hagyj;
Nehogy elpusztítsák osztova mindenem
S így aztán az útd is hasztalan legyen.
Hanem én tanácslom s jószágosan intlek,
Hogy Menelaoszhoz Spartaba menj innet.
Mert hazaérkezett, de csak nem régibe,
Olyan emberektől, vidékről jött ide,
Viszszejőni senki se remélhet onnat,
Kit a viharok a tengerre sodornak,
Mert oly nagy a tenger, oly hosszú az útja,
Egy év alatt madár is hogy meg nem futja.

Hajóid s társiddal indulj el most ezér,
Ha szárazon akarsz, van itt ló és szekér.
Itt vannak fiaim, majd elvezetnek ők
A dicső Spartaba, mert itt leled meg őt.
De kérd, hogy igazat, hogy való hirt adjon,
— Okosabb is, semhogy hazugságot mondjon. . . .

Dr. Boros Gábor.

A merengő.

Szegény Béla! . . . enyhet, vigaszt keresni ment az anyatermesztet ölére és hasztalan. A lesiető vidám kis patak édes csevegésében, a virányt köszöntő kis madár dalában, a mező tarka-barka virágainak mosolyában oly hiába kereste azt!

Mindenütt sötét fellegként borult lelkére a bánat, a keserű fájdalom, a mit nem tudott onnan tova üzni semmi, semmi.

Másoknak csábos mosolyát nem szerette már, hisz az is csak újabb kinokat szült benne, s több-több bánatot gyűjtött szívében: mert nem az mosolygott már ő reá, kinek legmélyebb, legforróbb szerelmét áldozta.

Tehát szeretett ő is, s ő sem feledheté el könnyedén azt, kit első szerelme legtisztább, legforróbb lángjával övezett körül, kiből fájó lelke egyetlen reményét, vigasztát helyezé, s a ki már a rideg sir ölére zárva aluszta álmait. . . .

Oh! e gondolatnál mindig oly kínos érzet futja át egész valóját, arczán sötét vonások láthatók, ajkain a keserű fájdalom vonaglik s beteg szívet azonnal megsemmisülni véli, mert vesztesége kipótolhatlan!

S e fájó érzet oly sokszor ajkaira tolja e sohajt: „Honám egyetlenem!“ melyre könyek tolnak szeméibe, a keserűség forró könyei, mitől az arcz úde rózsái lehvadnak s a szív lassan, lassan közeleg sirjához. . . .

Nem leli föl vigasztát a természet nagy templomában, nem barátai között az élet vidám zajában . . . elvágják a világtól . . . el . . . el csendes magányába, hol mások holdogságát nem látva, talán könnyebben megtanul feledni.

Kicsiny szobájába zárkozva, poros könyveit keresi föl, hátha azok holt betűi feledni megtanítanak s mind hiába! . . . minden lapon szerelem . . . boldogító szerelem van megírva, mely boldogtalanságát idézi vissza emlékébe.

Öntudatlan ujjára zárva könyvét, kezét ölle helyezve, némán, lecsüggesztett fővel ül kicsiny pamlagán. Szemei mereven néznek maga elé, lelke a boldg multba röppenve, annak kedves emlékét sorra járja . . . elbolyong még egyszer lelkében a mult szebb virányain, hol mindenütt virágok környezék s azok boldogító illatát élvezheté.

A magyar országgyűlés legközelebről a 21.700.000 forint közös költségen megszavazása iránti törvényjavaslatot veszi tárgyalás alá. Ezen 21 millió hétszázszázötven forintból a quota aránya szerint Magyarország terhére 6.813.800 forint esik, melyből a pénzügyminiszter 2.669.000 forintot a közös aktívából befolyó összegekből és 4.144.800 forintot hitelműveletekkel vél fedezhetni. E tárgy felett hozzászások és kemény vitákra lehetünk elkészülve.

A fiúmei függőkérdés ügyében a horvát országos bizottság is megalakult s mindkét országos bizottság meg fogja ez ügyben kezdeni a közös tanácskozásait június elején, mikor a magyar országgyűlés szünetelni fog. Ezen kérdés megoldása ugylátszik égető szükségé vált. A magyar országgyűlésen minduntalan szóba hozatik és a megoldás élénken sürgettetik. A horvát országgyűlés egyébiránt már intézkedett ez ügyben, a megnyílt kimondotta, hogy fiúmeit és vidékét Horvátország kiegészítő részének tekinti. Miután azonban mi magyarok bátorodunk e tárgyban ellenkező nézetben lenni, elhatároztuk készülni rá, hogy a mi jó testvéreink haragja ellenünk erősen fel fog gerjedni s isten a megmondhatója, hogy micsoda nagy dolgokat fognak véghez vinni, ha tudniillik lehetséges leend.

A tisztviselők minősítéséről szóló törvényjavaslat tárgyalására kiküldött országos bizottság május 2-án Péchy Manó gróf elnöke alatt újlag ülést tartott. Részt vett abban Tisza Kálmán miniszterelnök is. — Megbeszélés tárgyát képezték a törvényjavaslat 5. szakasza, melyett előadó Dárday Sándor újlag fogalmazott. Elfogadtatik. — A közséji jegyzőkre vonatkozó 6-ik szakasz újonnan illesztetett a törvényjavaslathoz. Előadó megbizatik ezen szakasz újra szövegezésével. Kimondatik, hogy a jegyzői vizsga alul a magasabb közigazgatási hivatalt viselt egyének sem mentetnek fel. A 7-ik szakaszra kerülve a sor, mely a tanügyi szakot öleli fel, Dárday előadó, tekintettel azon körülményre, hogy a középiskolai törvényjavaslat időközben elejtett s nem lehet előre látni, hogy egy hason természetű javaslat mikor válhatik országos törvénynyé, indítványozza, hogy a „tanárok, tanítók és tanítónők csak állami képzés alapján nyert tanári, tanítói vagy tanítónői oklevéllel alkalmazhatók.” Ezen ügy Tisza ajánlatára függőben hagyatott. — Az orvosok szakképzettségét szabályozó szakasz marad változatlanul. A bizottsági tárgyalások tovább folynak.

A képviselőház közgazdasági bizottsága is ugyanaznap ülést tart. Tárgya: a vámtariffa javaslat részletes tárgyalásának folytatása. A javaslat részleteiben is elfogadtatott.

Álom száll reá, éber-álom s vissza álmodja ama boldog percekét, melyek már örökre megsemmisültek reá nézve, melyeket csak is a teremő képzelet varázsolhat vissza s melyek között a szív még egyszer boldognak érzi magát.

Lelkében megújítja még egyszer ama pillanatot, melyben első szerelme lángra gyuladt, s midőn a viszonzó szerelme boldogító szavát elrebegni hallotta a lányka koral-piros ajkairól, melyeknek mintha most is hallaná kedves csevegését . . . mintha most is reá tekintenének azok az édes mosolygású nefejejts szemek.

Látja még egyszer lelkében ama kedves estéket, midőn az ábrándos hold sokszor oly sovár szemekkel nézett le reájok a csillagos ég sötétlő azurjáról, míg az akácok kedves illatát élvezve, kart karba öltve föl s le jártak, suttogva szerelemről, édes szerelemről.

Mintha most is ott ülnének a szomszédos váromlók möhlepte romjain szóltanul . . . mintha most is oly mereven nézne azokba a mosolyt sugárzó azur-kék szemekbe! . . .

Be boldog is volt akkor! . . . hányszor vett itt búcsút tőlük a nyugodni téré nap, s hány est-szürkület alkalmával találta itt őket a halvány fényű, ezüstös hold, oly némán szóltanul?! . . . igen! némán és szóltanul, hisz rokonszenves szíveknél olyankor az ajk elnémul s a szemek beszélnek.

Oly édes neki a mult ama szép emlékein elmerengeni s lelkében még egyszer át élni azokat.

Hiszen a merengések világa oly boldogító! az ember mámort szív ott lelkébe, mely feledtetni mindazt, mi gyöttrő, fájó érzetet kelt bennünk, s a boldogág megújuló melegétől könyeink folszárának, fájdalomaink esendesülnek, egünkrol eloszlik a ború bánatunk a szív e vészjósló sírálva tova röppen, tiszta lesz a láthatár s a boldogság tiszta fényű napja mosolyog le reánk.

Szegény Béla! . . . ő újból boldog.

Minden kép egy-egy boldogító álma a multnak, melyeket a zord való szivtelenül összetépett . . . Lehullottak azok, mint a pirosuló levelek, melyeket a zordon ősz tomboló, vad szele tova hordva az örök-megsemmisülésnek ad által.

A hét egyik legfontosabb eseménye Szlávy közös pénzügyminiszternek tárcájától megválása. Okul hozzák fel a katonai pártnak az elfoglalt tartományok kormányozása kérdésében tanúsított magatartását. Utódlául gróf Corinini vagy Tisza Lajost emlegetik. Arról is irnak a lapok, hogy Albrecht főherceg közelebről kérni fogja, hogy a hadsereg főfelügyelői állásától hajlott korára való tekintetből O felsége által oldoztassék fel. Ezen visszavonulás a hadseregbe behozandó reform kérdésével állana összefüggésben.

A dalmáciai és herezegovinai harcztérről fölemlítésre méltó hír nincs. A külföldi hírek ezekben összetoglatathatók: Az alsó dunai hajózás szabályozásáról szóló Barrière-féle francia javaslatot Anglia, Oroszország és monáchiánk elvben elfogadták; Német- és Olaszország hozzájárulása is közelebről várható, csupán Romániának vannak az ellen kifogásai. A szomszéd Bulgáriában a forrongások kezdenek komoly alakot ölteni magukra. A forradalmi párt arra törekszik, hogy Bulgária egyesíttessék Kelet-Ruméliával Aleko pasa fejedelemsége alatt. Bizonyosnak mondják, hogy a jelenlegi bolgár fejedelemben Battemberg Sándor fejedelmi trónját közelebről oda fogja hagyni. — Az oroszországi zsidóüldözésekben némi szünet állott be. Mintegy 7000 kiülőzött zsidó útban van Palestina felé, hogy ott települjenek meg. Az Egyesült-Allamok kormánya kérdést fog tenni Szent-Pétervártól az embertelen zsidóüldözések miatt s e tekintetben meg fogja szegyeníteni Európát, melynek egy szava sincs avégre, hogy az Oroszországban folyó embertelenségnek útjába gát vetessék. — A hadi kárpótlás kérdése miatt Orosz és Törökország között a viszonyok hovatovább feszültebbekké válnak. Novikoff készül végleg odahagyni Konstantinápolyt. Komolyabb bonyodalmak következésének lehetősége sincs e miatt a két állam között kizárva. — Az angol kormány Irlanddal szemben a szelidebb rendszabályok életbe léptetését kezdi alkalmazásba venni. Ennek világos jelül tekinthető, hogy Parnell, Dillon és O Kelly szabadon bocsáttattak és a kormány a többi elfogott egyén ügyeit is gondos vizsgálat alá fogja vetni és mindazokat, kik csak politikai büntetést vittek véghez vagy ilyenek gyanuja alatt állanak, szabadon fogja bocsátani.

A „Deutscher Schulverein“ ellen.

Említettük volt lapunkban, hogy a főváros német-ajku polgári népgyűlést terveztek a berlini jóakarók ellen. Folyó hó elején tartották meg s a népgyűlés, bátran ellehet mondani, főnyesen sikerült. A fővárosi sajtó szerint összejűlt a város fele. Lelkesült tömegek a németiségre nézve lesújtó feliratu zászlókkal gyűlögtek már jóval a kitűzött 3 óra előtt. S mikor a türelmetlenkedő menet megindult, egetverő „éljen“ rázta meg a levegőt.

Szegény Béla! . . . és ő mereng, mereng . . . tovább fűzve merengő-álmait fölkeresi szép múltja többi emlékeit is, melyek már mindinkább szomorubbak, gyászosabbak előtte . . .

Látja hervadozni a még nyílt virágot, látja tündezni arczáról ama pirt, melyhez csak a rózsás hajnal volt hasonló, látja ama szemek fényét és erejét veszni, melyek első és utolsó szerelmét lángra gyújtották.

S látja kiesiny virágos kertjében ülni — a tavaszi nap áldó melegére huzodva — sápadt arczal, szomoruan, megtörtén. Mintha hallaná, a kerti magány néma esendjét megszakasztani, azoknak a lefogott, elhalványult ajkakkal részves köhécselése által . . .

Mintha ott ülné most is kór-ágyánál — szemben véle — vigasztalva őt a felgyógyulás édes reményével.

Mintha karjain tartaná kedvese haldokló tetemét hallva ajkairól ez elhaló szavakat: „Bélám! lelkem!“ melyek fájdalmas elhangoztával egy mély, hosszas lehellet kíséretében, az ifju lélek elhagyta porhüvelyét.

Be fájó emlékek!

Látja ravatalán kiterítve, a halotti gyertyák halovány lángjától megvilágítva a sápadt, lefogott arczot, szöke fűrtjein egy fehér virágos myrtus-koszorúval . . . hisz menyaszszony már ő . . . az ég menyaszszonya!

Érzi még ajkain, hidegségét a meghült ajkakkal, melyekre első és egyszersmind vég-búcsú csókját nyomta, mielőtt lezárták volna koporsóját . . .

Látja reá borítani a halotti, gyászos szemfedele . . . és látja ama szűk koporsóba zárt az, kiről ifjú, ábrándos lelke merész álmaival egy boldogabb jövő képét festette, a kivel egykor családot alapítva teljes melegegdedtségben élhetne volna napjait . . . ama szűk koporsóba zárt látja egész boldogságát! A ki már most koporsójában porladozik!

Köny gördül alá szeméiből, forró köny, mely álmaiból fölbresztve, alig szűnik meg folyni, a szív elvesztett, örökre elvesztett boldogsága miatt. Nincs tehát enyhülés, csak a sirban!

Cserkesz.

A legszebb renddel értek ki a városerdőbe.

Heinrich Jenő előadta folytonos tetszés közt a népgyűlés ezéjét, indokát s üdvözölte a különböző vidékekről érkezett küldöttségeket. Utána Hermann Otto szólt s beszédét folytonosan megújuló éljenzések követték.

Ezután az elnök felolvasta ama vidéki községek, városok névsorát, melyek kijelentették tiltakozásukat a német professorok ellen.

Utóljára Führer János tartott lelkesítő beszédet.

A beszéd végeztével ismét Heinrich szólott. Jelezte a főváros azon kerületeit, melyek ott képviselve voltak s elfogadásra ajánlta azt a határozati javaslatot, a melyt már korábban elfogadtak volt az egyes kerületek bizottságai az előleges értekezleten.

E határozat így hangzik:

„Tárgyaltatott és egyhangulag elfogadtatott a főváros 1882. évi ápril 30-án tartott nagy népgyűlésén:

Mi, az „Allg. deutscher Schulverein zu Berlin“ igazgatási következtében szabad, önként elhatározásunkból népgyűlésre összejűtt német ajku polgári Budapest szab. kir. fővárosnak ezennel ünnepélyesen kijelentjük:

1. Hogy mi mint szabad becsületes férfiak és kötelesegtudó hazafiak a magyar állameszme viselőinek és védőinek valljuk magunkat s érte készek vagyunk bármikor vérünkkel és vagyonunkkal helyt állani;

2. Hogy mi teljes jogvédelmet élvezünk a magyar nemzet ezer éves alkotmánya által, melybe ez a nemzet hű fiait részesíté s hogy mi magyar testvéreinkkel búban és örömben egyesülve, védelemben és dacban egyaránt elváhatatlan szolidaritást viselünk, így akarunk élni halni, s így mimagunkat magyaroknak tekintjük s ezt nyíltan bevalljuk.

3. Hogy mi rendelkezési jogunkat, nevezetesen gyermekeink nevelése dolgában fenn akarjuk tartani, hogy belőlük Magyarország hű fiait váljanak, azé a Magyarországot, mely atyainkat vendégszeretöleg fogadta, őket polgári és emberi jogaikban megvédte, amennyiben Magyarország a lelkiismeret szabadságában és a jogegyenlőségben őket is részesíté.

4. Hogy mi az emberi jogok alapján követeljük önrendelkezési jogunkat s megbecsülve más népek szabadságát, nem türünk, sőt határozottan visszautasítunk minden idegen beavatkozást belügyeinkbe.

5. Hogy mi ez okból a berlini „Schulverein“ eljárását toladósnak, oly indoklását pedig, mintha a magyar nemzet bennünket nyelvünk miatt üldözne vagy elnyomna, rágalomnak s minden alapot nélkülözönek tekintjük, a megkísérelt beavatkozást tehát felháborodással elítéljük s visszautasítjuk.

6. E határozatot közzé tesszük s megbízuk a népgyűlés elnökségét, hogy egy másolatot belőle az „Allg. deutscher Schulverein zu Berlin“ elnökségének megküldjön.

Következnek az aláírások.

A politikai tüntetés után hatalmas népünnepe volt az állatkertben. Özönlött a közönség a mulatságra, hullámzott a járókelők sokasága az uton mindenfelé, itt tréfás tombolajáték, ott pyrotechnikus tűzijáték, amott sorsolás, zenekarok egymást válták fel.

Vig táncz fejezte be az ünnepeket.

Ez a népgyűlés koronája volt valamenynyit eddig tartott népgyűlésnek. Átláthatta még az ellenségünk is, hogy Budapest fősgyökeres magyar város, az ország szive dobbant meg ott, ez volt a legerősebb, az utolsó dőfés a neveltségessé lett Schulvereinnak.

Alsó-Fehérmegye rendes közgyűlése.

A megyei bizottság tavaszi rendes közgyűlése folyó hó 5-én kezdette meg rendkívüli közérdeklődés mellett működését. A megye minden részéből összejűttek a bizottság tagjai, maga a tárgysorozat igen fontos tárgyakat ölelvén fel. Az idő rövidsége miatt — addig, míg részletesebben szólhatnánk — megemlítiük, hogy főleg két tárgy foglalta le a figyelmet. Egyik a verespataki járás szolgabírói állomásának betöltése. Jelöltek: Boér Béla bányabirtokos és Damó Vilmos segédszolgabíró voltak. Az előbbi visszalépve, Damó Vilmos közfelkiáltással megválasztatott, ki Vajna Károlyal, a m.-árvaszék pót-ülnökével, együtt le is tette az esküt. — A másik tárgy a nagyenyedi honvédelktanya ügye volt, mely Gyula-Fehérvár városban lakó bizottsági tagokat kiválóan érdekelte, úgy, hogy valóban szép számmal jelentek meg. Az állandó választmány ugyanis azt ajánlotta, hogy a megyei bizottságnak a honvédelmi és belügyminiszteri ó nmtlgai által elvileg jóváhagyott azon határozat, hogy N.-Egyeden két honvédszázalój számára a város és Nagy-Egyed város által közös költségen laktanya építtessék, végrehajtsák oly módon, hogy vétessék fel a megye által a pesti hazai első takarékpénztári egyesülettől 50.000 forint, 32 év alatt törlesztendő kölcsönre; ezen kölcsön fedezésére rővassék 11 évre 1% rovatul Gyula-Fehérvár és Nagy-Egyed városok kivételével, mint a melyek különben is meg vannak terhelve katona beszállásolási és tartási kötelezettséggel. — Ezen ajánlat ellenében Rejöd József és társai ajánlották, hogy a gyulafehérvári honvéd zászlóalj Nagy-Egyedre ne hozassék, továbbá, hogy rovatallal ne terheltsék a megye. Ezen indítvány hosszas és zajos vitára adott alkalmat, mely végül névszerinti szavazással döntetett el oly módon, hogy az állandó választmány ajánlata 78 szavazattal 27 szavazat ellenében elfogadtatott — és ezzel a gyűlés első napja véget ért.

IRODALOM.

Lapunk 2. számában ugyanezen rovatban megemlékeztünk volt a Magyar Tud. Akadémia könyvkiadó vállalatának harmadik 1881/83. cyclusáról. Felsoroltuk egyenként az új programba felvett műveket.

Ezúttal hát, a helyett, hogy ugyanazt ismételnők, újlag is felhívjuk rá t. olvasóink figyelmét. Csak azt jegyezzük meg, hogy e vállalat főcélja a tudományos ismeretek terjesztése bel- és külföldi, de mindig világ-irodalmi jelentőségű művek alapján. Ohajtjuk s reméljük, hogy emez, a magyar nemzeti művelődésre nézve oly nagy fontosságú vállalat méltán megérdemelt pártfogásban részesül ezután is.

Kaptuk a Magyar Tud. Akadémia aláírási felhívását ily című mű második kiadására: „Magyarország II. József korában,” írta Dr. Marczali Henrik. — E nagybecsű mű első kiadását, mely f. év januárban jelent meg, a sajtó oly egyhangú kedvező ítélettel, a közönség oly tömeges pártolással fogadta, hogy szükségessé vált egy újabb kiadás rendezése. Erre hi fel az említett aláírási felhívás. A mű két kötetben jelenik meg az akadémia könyvkiadó vállalat alakjában s bolti ára füzve 6 forint. Az akadém. könyvk. vállalat pártolói azonban diszes kötésben 4 frt kedvezményi áron szerezhetik meg. Az aláíráskor folyó év május 25-ig beküldendő, miután a mű csak azon feltétel alatt jelen meg, ha kellő számú aláíró jelentkezik.

Miuthogy e mű hazánknak oly korszakát dolgozza fel, mely alkotmányos s nemzeti szempontból oly kiválóan nevezetes: ismételtén ajánljuk a t. közönség pártfogásába.

„Délvidék” ez. Szabadkán megjelenő közgazdasági közlöny 1. számát kaptuk. Szerkesztő Rácz Vilmos. Az első szám tartalmából kiemeljük a következőket: Gróf Zichy Jenő nyílt levele a „Délvidék” szerkesztőjéhez. — A lap programjáról. — Fővárosi kereskedelmi tudósítás. — A villamosság a gazdaság szolgálatában. — Vidéki gazdasági tudósítás, stb. — A lap előfizetési ára egész évre 4 frt. — Az érdekes tartalomról csak keveset említnék ki s bár részletesebben ismertetni lapunk tere nem enged, melegen ajánljuk a gazdaközönség figyelmébe.

Mult számunkban említettük volt a következő füzetet: „A főnök és segéde”, írta Hubenay J. Szerző e művében nem csak szorosán vett szak-, hanem itt-ott társadalmi kérdésekről is szól.

A főnök és segéde közötti viszony leghelyesebb megoldása — szerző szerint — a kellő szakismeret, társadalmi műveltség és erkölcsös magaviselet elsajátítása által érhető el. — E szempontból indulva ki a kereskedelmi osztály szellemi fejlettségét tárgyalja legelőször s arra a szomorú eredményre jut, hogy az sem a magyar szépirodalmat, sem a művészetet, de még a saját szakirodalmát sem pártolja, holott a külföldi másodrendű műveket bezzeg ismeri.

A kereskedők gyermekneveléséről azt ajánlja, hogy a kereskedők alkalmazzák gyermekeiket saját üzletükben, kisérik fejlődésüket eber figyelemmel s inkább magyar, mint külföldi kereskedelmi akadémiára küldjék.

Végül a kereskedelmi osztály vajmi csekély mértékben tesz számot, foglal pozíciót a társadalomban.

Az eredmény aztán az, hogy nincs nemzeti kereskedelmünk s komoly felhívást intéz a szerző társaihoz a kereskedelmi testületek alakítására, melyek hivatva volnának a közgazdasági téren elharapózott szédelőgő irányú kiküszöbölésére s a kereskedelemnek reális alapra fektetésére.

A főnök és segéde közt fennálló rossz viszony főforrása sbban rejlik, hogy ma a kereskedők segédeiket nem fogadják bé a háztartásba s ezzel az erkölcsi hatalmat teljesen kibocsátják kezeikből. Ohajtja szerző, hogy a fiatal kereskedősegédek kellő szorakozásban részesüljenek, de annak, hogy e részben nem épen kifogástalanok, oka az, hogy a fiatal ember külön szálláson könnyen jut kísértetbe.

Fentartandónak véli a keresk. törvény 59. §-át, melynek alapján a főnök alkalmatlan segédét rögtön elbocsáthatja. A nagyobb kereskedőknek „Házszabályok”-at kellene kidolgozni a belépő segédek tájékoztatása végett.

Buzdítja az ifjakat a műveltségre, óva inti a könynyelműségtől, pazarlástól s különösen felhívja őket a kellő szakismeretek megszerzésére.

Végeredményként kimondja, hogy a létező viszonyok javulása a segédek társadalmi qualificatiójának emelkedésétől, a kereskedő ifjak társulatának újjászervezésétől s ilyeneknek a vidéken is létesítésétől várható.

Ajánljuk e gondos művet az érdeklődők beható figyelmébe.

Nyilvános számadás.

Volt m.-igeni ev. ref. tanító, b. e. Török Ferencz siremlékére adakoztak M. Igenből: m. Köblös Miklós 1 frt, Ludvig János, 50 kr, Konez Albert 1 frt, Molnár Lajos 50 kr, Egyedy János 50 kr, Bakesi László 20 kr, Berda József 10 kr, Ferenczi Károly 20 kr, Nagy János 20 kr, Bacsó János 50 kr, Deák József 20 kr, Egy tanúgybarát 20 kr, Lukácsfy Viktor orvos 1 frt, N. N. 30 kr, Maksay Dániel postamester 1 frt, Bajzat 40 kr, Szóts Lajos 20 kr, Darvas Ferenczné 1 frt, Kovács József 30 kr, Borsos Károly 1 frt, Borsos István 50 kr, Nagy Károly ref. pap 1 frt, Alóirt 4 frt 98 kr. — Sárdról t. Szász Pálné öngyagsága 2 frt. Botos Dénes ref. tanító 1 frt 50 kr, Vadady Gergely 1 frt, Szöllősy Károly 50 kr, O. Veress Sándor ref. pap 50 kr, Joanu Popu 50 kr. — Czelnáról: t. Albert Elek 1 frt, Balogh József 1 frt, Várady János 50 kr, Vajda István

50 kr, Sz. J. 20 kr. — Aszszonynépéről. Bakesi Béla szolgabírói irnok 1 frt. Így tehát adakozás utján begyűlt összesen: 26 frt, 98 kr. A jelen év január 21-én felerészben a fent nevezett siremlékre s felerészben „a szegény sorsu tanulókat segélyző egyesület”-alap javára táncvizigalmat rendeztem, melynek tiszta jövedelme volt: 26 frt 24 kr. A siremlékre esett fele t. i. 13 frt, 12 kr, melyet a fenti összeghez adva gyűlt a siremlékre 40 frt 10 kr. A siremlék ma már fenn áll. Nem érez, hanem kö. A nemzet egy szerény, munkás napszámossá tisztele meg a hálás kegyelet. Ott pihen ő azon kertben, hol a nagy Bod Péter jeltelenül nyugszik.

Fogadják a nemes adakozók hálás köszönetemet. Köszönetemet kell nyilvánítanom továbbá azoknak is, kik a rendezett bál alkalmával felülfizettek. Névszerint: mtgos. Lukács László orsz. képviselő 20 frt, Ajtai Gyula 1 frt, Alber: Elek 1 frt, Borsos István, Borza Jenő, Zugya János, Csekme Károly, Egyedy János, Kosztea Spiridon, Bardi János, Bajzat Ferencz, Tyukodi Lajos, 50—50 krral, Molnár Károly 20 kr.

M.-igen 1882. ápril 28-án

Kiss Elek,
tanító.

CSARNOK.

MITRU.

— Rajz. —

BOROSS VILMOS-tól.

(Vége.)

Ó, mily szép volt az a bűnös leány!

Ében fürtei kibomolva feküdtek patyolat vállain, félig lezárt szemeit hosszú szempillák takarták, ajkai alul vakítóan csilámlottak ki a szabályos fogorok, s halovány arcát a hold lilomszínre festette.

Mitru enynyi bájt nem látott még álmaiban sem s megbűvölve szoritá őt mellére.

Szerette volna ekkor megcsókolni azt a halovány arcot, szerette volna elmondani a mit árva szíve érzett; de nem merte . . . Hiszen neki nem volt szabad ilyesmit cselekedni . . .

— Oana! Oana! — ébresztette tehát majdnem könyekre fakadva. — Oana szép leány! Kedves virága anyádnak, ébredj! . . . Esengett Mitru tovább, meg-meg simogatta Oana homlokát.

A kurátor leánya Mitru forró kezének érintésére kinyitotta szemeit s zavartalan kérdé, hogy merre van.

— Itt, itt vagy, az érpártján, Oana. . . tudod, annak a rossz ember fiának a karjaiban, a kit senki sem szeret.

— A Mitruéban!

— Igen, a gazemberében!

— Tudom . . . tudom . . . így nevezte őt Juon is . . . Ah Juon! Juon! vidd el gyermeke . . . anyám meghal . . . apám megöl . . . Juon!

— Szép Oana, térj magadhoz! — Juonod elviszi magával gyermekét, imádni fogja őt, csak szeress! . . .

Mitru remegve mondta ki azt a szót, mi hullámzó keblét felkorbácsolá.

— Imádni fogja! — susagta Oana — Ó, akkor Juon jó fiu! De ő elment katonának, nem jön többé vissza soha . . . soha . . . Majd kiaulszza magát a kicsike ott az érben, ott mélyen . . . ott mély . . . Ah kivagy? — sikoltott fel félig magához térve — Kivagy itt melletted? . . . Jaj, Mitru a gazember! a gonosz, a kiről Juon azt mondta hogy megöl! Bocssás! . . . Segítség! . . . Segítség! . . .

Oana kebléhez szoritotta gyermekét, kiszabadította magát Mitru karjaiból s elrohant, el, egyenesen az — érbe.

Mitru ereiben megfagyott a vér és kővé meredve bámult utáná.

A hegyről leomló pataktól megdagadt éren Oanának csak fürtei látszának már, mikor Mitru rémülten ugrott utáná; de már későn, mert a falu legszebb leánya ugyanezokor bukott a víz alá és kiesijével együtt elmerült, s nem találták meg többé soha!

Mitru átázza jött ki a vízből, s ettől kezdve elmaradtak tündér álmai, szíve nem dobogott többé olyan erősen, nem háborogtak soha többé keblében ismeretlen, megmagyarázhatatlan érzelmek.

Ha éjjel felébredt, az éren tul látszó országnutra irányozta tekintetét, figyelve, hogy nem lát-e azon egy katona ruhába öltözött embert jöni.

Sokáig, nagyon sokáig nézte ezt, s úgy tetszett neki, mintha már sok, igen sok esztendő vonult volna el feje felett.

Hanem azért, mikor egyszer nagy beteg lett, s ott feküdt a páskum bokrai közt, mégis megérte, hogy meglátta azt a katonás alakot. — Az országnaton jött, egy kis tarisznya, meg egy nádpálcza volt az összes podgyása a mit magával hozott.

Egyenesen Mitru felé tartott, s megállt előtte, mintha valami végeznivalója lett volna vele.

Mitru kimeredt szemekkel bámult reá s félkezével a hullámzó érre mutatott.

— Ott, ott van, — suttozta közbe, — a szép fáta, a kit megöltél! Ott, ott a kis gyermek is, a kinek életet adtál, hogy meggyilkold! . . . Ó! oly szépek voltak mind a ketten! . . . Mitru látta, ölelte őket . . . Igen Juon! Mitru, ez a rongyos Mitru ölelte és megsíratá őket helyetted! . . . S csak téged várt még, hogy elmondja ezt neked, csak téged a szívtelent, ki elhagyta őt, ki előtt gazembernek csufoltál, s kit most számolatni akarok ő érte, meg egy nádpálcza volt az egész falu helyett! . . . Mitru ajkai vonaglottak, s ökleit göresösen szoritotta össze.

Mitru a gazember — folytatta lihegve — örömmel hal most már meg, mert tudja, hogy végzett valamit életében, mert tudja, hogy megérdemelte nevét. — Ekkor felugrott helyéből s egy esillogó kést rántott elő a lábszárát övedző szíjából.

Az előtte álló szabadságot katona tétovázva tekintett az örjögő Mitru-ra, kitől kérdezősködni akart egyről-másról, mielőtt a faluba bement volna. Arcán ez a tétovázó tekintet tükrözött vissza még akkor is, mikor Mitru göresösen megragadva, kését mellebe szurta. Juon élettelenül a földre rogyott.

Mitru pedig egy szívet rázó kacajjal futott be a faluba, hol életében csak akkor halt meg, mikor megszületett s akkor, midőn a falu börtönében vasraverve, hörögve hunyta le szemeit arra a hosszú álomra, melyből a földön nincs többé felébredés!

VEGYES HIREK.

— **Ö felségeik** pár nap óta a fővárosba érkeztek, itt mulatásuk ideje nincs még megállapítva határozottan.

— **Lapunk munkatársaink sora** ismét gazdagodott és pedig Dr. Janesó Benedek aradi tanárral, kinek a magyar nyelvészet terén régóta ismert neve van s kinek ígérését bírjuk, hogy lapunkat közelebből s aztán gyakrabban megtiszteli közreműködésével. Fagadják t. munkatársunk forró üdvözlétünket.

— **Dr. Fischer Lajos** volt szabolcsmegyei járási orvos, ki különösen gyermek-és nőbetegségek gyógyításában bir szakavatottsággal és sok évi tapasztalattal lakását városunkba tette át. Lakása: Zíper-fele háznál.

— **Adler Sándor örnagyot** az itt állomásozó 29-dik honvédszázalój derék parancsnokát Jász-Berénybe helyezték át. Helyét Bydeskuti alezredes fogja beüteni.

— **Bényei szintársulata** végre meg is csak eljött és e hó 12-én megkezdé városunkban előadásait.

— **Május első napján** reggel már 5 órakor felármázták nepezészeink a közönséget nagy dob pottogattással és réztányér csörömpöléssel. Valóban ideje volna már megtiltani e fűlsértő és idegrázó módját a majusi üdvözlésnek. Nagy dob ropogás nélkül és reggeli 8 órakor is csak meg értenők, hogy minő ohajtás nyilvánulását képezi e buzgó tisztelgése nevezészeinknek!

— **Necrolog.** Kremniczky F. Jakab m. k. első bányatiszt uje szül. Gspan Matild élte 46-ik évében tüdőszélhűdés következtében mult hó 26-án meghalt Verespatakon. — Aldás és béke hamvaira!

— **Az alsófehérmegyei gazdasági egyesület** f. hó 6-án tartotta meg alakuló közgyűlését, a mely alkalommal megválasztott tisztviselői névora a következő: elnök id. Zeyk Károly főispán, alelnökök: Gr. Teleky Gusztáv, Csató János, igazgatók: Barts Ferencz, báró Splényi Henrik és Soltész Nagy János, titkár: ifj. Gáspár János, jegyző Török Bertalan, pentárnok: Miksa Miklós. Választmányi tagok: Balog János, Batta Bertalan, dr. Bócz József, Busseul Henrik gr., Ebergényi Mózes, id. Gáspár János, Glüek Mór, br. Kemény Endre, br. Kemény Géjza, Kisó Bálint, Kovács Gyula, Köblös Miklós, dr. Magyari Károly, Morágyi István, Pávai V. Elek, Pogány János, Sándor Elek, Szalánczi Lőrincz, Teleky József, Teleky Károly gr., Timár Károly, Tóth Miklós, Zeyk Gábor, Zeyk József. Az alapszabály változtatása után bejövendő választmányi tagok; Bethlen Sándor gr., Kozma Gyula, Szász József, Sebesi Adám, Imreh József, Rákossy Bálint, Zalányi Farkas, Zeyk Kálmán, Vajna István Vajna Károly.

— **A milotai kertben** levő és újonan beállított meleg fürdő megnyitása f. hó 7-én délután leend.

— **Hoszter Fülöpnek**, kiről lapunk egyik régebbi számában megemlékeztünk, közelebből hirdettek ki a kir. tábla ítéletét, mely az első bíróság ítéletét indokainál fogva helybenhagyta. Eleinte remegett, de mikor tudtára adták, hogy még fölébvezhet, emelt fővel kiáltá: „felebbezek.” Azután ismét ezellájába vezették.

— **Kihallgatás a czárnál.** Egy ép oly érdekes, mint szomoruan jellemző eseményről tudósítja a „Budapesti Hirlapot” egy jól értesült pétervári levelező. A nemesség egyik marsallja elindult kormányzóságából, hogy Gacsinában személyesen emeljen panaszt a hivatalnokok ellen, a kik kizsárolják a földbirtokosokat és a parasztokat. Kapott is kihallgatást, de magát előbb le kellett fényképeztetnie. Tizenöt képet készítettek róla és azokat azonnal átadták a titkos rendőrségnek. Miután így kiderült, hogy nincs ellene semmi gyanuok, beeresztették a czarhoz, a ki így szólította meg: „Mit akarsz?” A marsall azt válaszolá, hogy kormányzóságának szerencsétlen helyzetét akarja feltárni. „Beszélj!” szolt a czár. Erre élénk színekben festé le a marsall az állapotokat, beszélt a hivatalnokok korrupciójáról és arról a borzasztó nyomorról melyet az előidéző. Mialatt a vidéki úr beszélt, a czár közönyösen tekintett reá és a marsall beszédje végén azt kérdé, hogy: „Ez minden?” — „Igen felség — ez minden.” Erre a czár e savakkal förmedt reá: „Hagyd csak azt jól tudom én mi kell nektek. — kegyetlen Ivánnak kellene fölöttetek uralkodni.” Erre visszavonult szobába s ott hagyta az álmélködő marsallt, ki szomoruan utazott vissza kormányzóságába.

— **Az időjárás,** május első hetében a lehető kedvezőbb vala. A hőmérsék arányában +23R-ra emelkedett. Jövőre is borúval váltakozó meleg időre lehet kilátásunk.

— **Régi színházak.** Magyarországon a „B. M. U.” szerint legrégebb színház a pozsonyi, mely 1776-ban épült, tehát 106 éves; utána következik a kassai, melyet 1781-ben építettek, tehát 101 éves.

— **Garfield orvosainak tiszteletdíját** az amerikai congressus következőképp állapította meg: Dr. Agnew 15,000, dr. Hamilton ugyanannyi, dr. Reyburn és dr. Boyton 10,000, Edson ápolónő 5000, a „Fehér ház” felügyelője 3000 dollárt kapnak. Ehez sem kell kommentár.

— **Állami javak eladása.** A pénzügyminiszternek az állami javak eladásából 1882. évre előirányzott bevételekről szóló előterjesztése szerint az eddig eladott ingatlan állami javak 30.514 hold és 657 négyszöglet tesznek ki 2.718.515.43¹/₂ frt értékben; az eladásra felvett, de tetteleg még el nem adott birtokrészek 229.802 hold és 924 négyszögöl 34.315.156.78 frt értékben. míg az eladásra most ajánlott birtokrészek 10.453 hold és 677 nszöltre rúgnak 592.438.49 frt értékben. Az italmérsi jogok alatt eladott birtokrészek 509 hold és 1557 nszölet tesznek 606.788.82¹/₂ frt értékben; eladásra felvett, de tetteleg még el nem adott birtokrészek 1700 hold és 1579 négyszögöl 10.730.638.20 frt értékben, végre az eladásra most ajánlott birtokrészek 52 hold 349 nszöl 1.718.413.28 frt. — Az előirányzat szerint az 1881. évre megállapított 5 millió frt az 1882. évre előirányoztatik 5 millió és pedig a tényleg eladott birtokrészek után 1881. évben már befolyt s ez év végeig még befolyandó esedékes részletek 1.572.085 frt; a megkötött szerződések szerint 1882. évben esedékes részletekben befolyandó 1.015.293 frt; a nagykikindai volt kerület 10 községében fekvő kivetési, ugynevezett „Ueberland“ földek, valamint ugyanazon 10 községbeli regále-jogok eladásából várható 4.416.430 frt; újabb eladásokból, valamint az eladott birtokrészek után kint levő vételárba létesítendő hitelművelet alapján várható 3 millió frt, összesen 100.03.808 frt.

— **Leo pápa** közelebről végző pápaságában az első esketést, mikor is Canale di Rieti marchesét eskette össze unokahúgával Pecci Anna grófnővel.

— **Eugenia exesászánét,** midőn Lyonban kilépett hoteljéből, a csövesek kifityölte s csufondáros szavakkal bántalmazta. Ez a szerencsétlen aszszony tövis koronája.

— **Három egészséges lány** ajándékozta meg közelebről egyszerre H. fővárosi börtönért kedves felesége. Aztán mondja még valaki, hogy nincs Isten áldása.

— **A gyulafehérvári kir. járásbíró** mint telekkönyvi hatóság által kitűzött árverések jegyzéke. Baresay Jánosné sz. Virágh Annának az alvinczi 50. sz. tjk. A. I. 4¹/₂—59. rsz. alatt 14.041 forintra becsült ingatlanok 1882. június 1-én Alvincz község-házánál. — Todeasa Juonné sz. Arszin Paraskianak a vingárdi 300 sz. tjk. A+1—6. rendszám alatt fekvők fele része 357 frt 29 kr-ra becsült ingatlanok 1882. július 1-én Vingárd község-házánál. — Borza Onutiu és Borza Ilienek a m.-igeni 130. sz. tjk. 1—6 rendszám alatt 690 frtra becsült ingatlanok 1882. június 3-án délelőtt 9 órakor a község-házánál. — Suonan Juona és Moldován Constantuinak a srázsai 193. sz. tjk. A+1—11. 247 frt 28 kr-ra, és a 150. sz. tjk. A+1—12. rsz. 85 frt 84 kr-ra becsült ingatlanai 1882. június 9-én délelőtt 9 órakor Strázsa község-házánál. — Kádár Máriának a gyulafehérvári 795. sz. tjk. A+2. és 19. rsz. a. 290 frt 38 kr-ra becsült ingatlanai 1882. július 3-án a kebli telekkönyvi hivatalban megtartandó árverésen el fognak adni. — Cirlea Rebeka sz. Bran ellen a gyfehérvári 459. sz. tjk. A+2—17. rsz. a. foglalt 8748 frt 62 kr-ra becsült ingatlanok 1882. augusztus 22-én a helyi tkvi hivatalban megtartandó árverésen el fognak adni. — Oanka Mihnila és neje ellen a tatói 199. sz. tjkben A+1—20. rsz. a. foglalt 234 frt 27 kr-ra becsült ingatlanok 1882. június 17-én megtartandó vizárverésen Táté község-házánál el fognak adni. — Oanka Juon ellen ennek a demeterpataki 91. sz. tjk. A+2—5. 8. 11—17. 19—21. rsz. fekvőkől alperest illető fele része 258 frt 07 kr becsértékben Demeterpatak község-házánál megtartandó nyilvános árverésen eladatnak 1882. június 27-én. — Suein Comanné sz. Dregan Ivanea és Sueui Saodrunu, az ompoiczei 81. sz. tjk. A+4—14. rsz. a. foglalt 299 frt 87 kr-ra becsült ingatlanok 1882. június 25-én Ompoicza község-házánál megtartandó árverésen eladatnak. — Bogdán Marim ellen a tatói 77. sz. tjk. A+1—3 rsz. a. 140 frt 44 kr-ra becsült ingatlanok fele részére 1882. június 30-án d. e. 9 órakor Táté község-házánál megtartandó árverésen eladatnak.

Szerkesztői üzenetek.

Apróságok. Jöni fognak; a kérdezett mű legközelebről.
Ismét bálban. Igy mihelyt lehet.
Dalok. Nehézkesek; kisebb kört ölöljen fel egyszerre, mely fölött inkább uralkodhatik.
Mezőn. Kevesebbet mond, mint a milyen hosszú. Jobb lenne, tán prózával foglalkoznia. Szívességét megköszönöm, de lappal nem szolgálhatok.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és érték-tőzsdén 1882. május 4.

4% Magyar aranyjárdék	89.50
Magyar vasuti kölesön	134.25
Magyar kel. vasuti államkötv. I. kibocsátás	90.25
Magyar kel. vasuti államkötv. II. kibocsátás	109.75
Magyar kel. vasuti államkötv. III. kibocsátás	95.25
Magyar földterhermentesítési kötvény	98.50
Magyar földterhermentesítési kötvény záradékkal	97.25
Temes-bánati földterhermentesítési kötvény	97.25
Temes-bánati földterhermentesítési kötvény záradékkal	97.50
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	97.00
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötvény	94.—
Magyar szőlőésmaváltási kötvény	97.—
Magyar nyeremény-sorsjegy-kölesön	118.—
Tiszszabályozási és szegdi sorsjegy	107.25
Osztrák járadék papirban	76.75
Osztrák járadék ezüstben	77.75
Osztrák járadék aranyban	93.75
1860-ki államsorsjegyek	129.75
Osztrák-magyar bankrészvény	812.—
Magyar hitelbank-részvény	221.50
Osztrák hitelintézet-részvény	298.—
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.62
20frankos arany (Napoleon'd'or)	9.53
Német birodalmi márká	58.70

Felelős szerkesztő: Dr. Boros Gábor.

Kiadó-tulajdonos: Pollák Mór.

Sz. 1125—1882.
tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közlése tétetik, hogy Román Gábornak 200 frt tőke, ennek 1875. évi január 1-től járó 6% kamata 12 frt 90 kr per- és végrehajtási költségei kielégítése végett Blaskó Károlynak, illetve a terhekkell együtt Blaskó Lajosra szállott tulajdonát képző, a tövisi 153. számú tjkben A+1 rend-, 488., 489., 490. és 491. hr. szám alatt fekvőköl 1/2-öd része és az ezutáni koresmárolási jog 753 frt 20 kr kikialtási árban Tövis község előljárási helyiségében megtartandó nyilvános árverésen 1882. évi július hó 11-én délelőtt 9 órakor a kikialtási áron alól is el fog adatni.

A kikialtási ár 10%-ja a bánatpénz, mely a végrehajtó kezéhez leteendő, az árverés jogerőre jutása után 15 nap alatt a vételárt a nagyenyedi adó-, mint letéti hivatalhoz letendő. Az árverés feltételei a telekkönyvi hatóságnál és a tövisi előljárásnál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól
Nagy-Enyeden, 1882. márczius 30-án.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Sz. 1045—1882.
tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság részéről közlése tétetik, hogy tövisi Rátz Stefan I. Vasillia végrehajtató 84 frt tőke s ennek 1876. évi november 28-tól folyó 6% kamata 12 frt, 21 frt 28 kr, 9 frt 60 kr és 14 frt 14 kr költségei kielégítése végett végrehajtást szenvedő Oeozj Nikula lui Gligor hagyatéka, illetve örökösei Oeozj Juon, Oeozj Szimion és Oeozj Florea tulajdonába átment a csákyai 174. sz. tjkben A+1. 3—8 és 10—12. rendszám alatt fekvősegek 440 frt megállított kikialtási árban Csaklya község előljárási helyiségében 1882. évi július hó 19-én délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikialtási áron alul is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikialtási ár 10% készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kikialtított kezéhez letenni. — A vételárt pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni az árverés jogerőre emelkedése után 30 nap alatt.

Különbösen az árverés megállított feltételei alólirt tkkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és a csákyai előljárásnál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól
Nagy-Enyeden, 1882. ápril 8-án.

Jovian,
kir. aljárásbíró.

Veprich Dániel,

ki éveken keresztül részint mint magántanító, részint különböző iskolákban tanító a legszebb sikerrel foglalkozott s a német nyelvben, zenében, különösen a hegedűjátékban valamint műénekekben alapos készütséggel s széles körű tapasztalatokkal bír: ajánlkozik ugyanazon tárgyak jutányos áron tanítására.

Bizonyítványai a fokozottabb igényeket is kielégítik. — Értekezhetni lakásán: Alszeg 168. sz. a.

Gyászkoosi díjmentesen!!

Hatóságilag engedélyezett
ELSŐ
temetkezési intézet.

Alólirt tisztelettel tudatja a n. é. közönséget, miszerint a helybeli piacon hatóságilag engedélyezett temetkezési intézetet állított fel, hol 25 frttól 400 frtig terjedő temetéseket a teendők teljes elintézésével vállal.

Tudatja továbbá, hogy intézetében érzes és fakoporsók mindenféle nagyságban gyári áron kaphatók. — A házilag rendezendő temetkezéseknél ha a temetkezési bevéjárás 10 forintot meghalad,

a gyászkoosi díjmentesen bocsátatik rendelkezésre. Tisztelettel

1—6 **Jakabfy Antal.**

Gyászkoosi díjmentesen!!

Van szerencsem a t. helyi és vidéki birtokos urakat tisztelettel figyelmeztetni hogy a legkönynyebben járó és e vidéken általános tetésben részesült

perge ekéimet,

melyeket miután ez idén nagy mennyiséget szerstem bé belőlük, míg a készlet tart az alábbi feltűnő olesó árakon árusíthatom el u. m.

1 drb. szilárdan készült eke 4-es sz. ára 9 frt 50 kr
1 „ „ „ „ 3-as „ „ 11 frt 50 kr

Mindezen ekék fataligára is alkalmazhatók.

Ajánlom továbbá mindennemű gazdasági czikkeimet, kitűnő szőlőkapáimat, vas lánczos pattingokat, három ormós jó erős áóimat, a legjobb szőlő- és hernyókó ollókat.

Lucerna lóhere, rétek javítására használt fűmag-vegyület, bizony hnnem körözó répa nálam folyton nagy készletben kapható. A magvak esiraképesége meg van próbálva, bármelyiket biztosan ajánlhatom.

Minél számosabb látogatásért esd

Bisztritsány Lajos.

Főnyeremény esetl. **Szerencse értesítés** A nyereményekért az állam vállalt kezeséget

400,000 márk

Meghívás a hamburg-állam kezessége melletti nagy pénzlottéria

NYEREMÉNYEIBEN

való részesülésre, melyben többet mint

8 millió 940,275 márkát

okvetetlen nyerni kell.

Ezen előnyös pénzlottéria nyereményei, mely tervszerűleg csak 93.500 sorsjegyet tartalmaz, a következők, ugyanis:

A legnagyobb nyeremény esetleg 400,000 márká.

elsőbbségi jegy 250,000 márká	54 nyer. á	5000 márká
1 nyer. á	5 „	4000 „
1 „ á	108 „	3000 „
1 „ á	264 „	2000 „
2 „ á	10 „	1500 „
3 „ á	3 „	1200 „
4 „ á	530 „	1000 „
2 „ á	1073 „	500 „
2 „ á	101 „	300 „
2 „ á	25 „	250 „
1 „ á	85 „	200 „
24 „ á	100 „	150 „
3 „ á	27069 „	145 „
3 „ á	6,000 „	stb. stb. összesen 47600 nyer

és valamennyi sorsa 7 osztályban, kevés hónap mulva biztosan megvállik. Az első nyereményhuzás hivatalosan állapított meg.

Egy eredeti egész sorsjegy ára csak 3 frt 50 kr.
Egy fél eredeti sorsjegy ára csak 1 frt 75 kr.
Egy negy eredeti sorsjegy ára csak 88 kr.

Ezen eredeti sorsjegyekért (nem eltított igérvények) az állam kezesedik s az árak díjmentes beküldése mellett általam a legtválabbra eső vidékekre is megküldetnek.

Minden résztvevő megkapja tölem eredeti sorsjegye mellett még az állam czimerével ellatott eredeti tervet ingyen és a megcött huzás után a hivatalos sorsolási-értesítőt felszólítás nélkül azonnal.

Nyereménypénzek kifizetése és elküldése az érdekeltnek, általam egyenesen, azonnal és a legnagyobb titoktartás mellett teljesítetik.

Minden megrendelés egyszerien posta-utalványon, vagy levél útján eszközölhető. Énnélfogva, a közélő huzás következtében a megrendelésekkel, f. évi május 23-ik bizalommal fordulhaim

Id. Heckscher Sámuel-hez,
(1—*) bank- és váltó-üzlete HAMBURG-ban.

400 évnél tovább fennálló, legjobb, felülmulhatatlan

hajnóvesztő-szer.

A fejhajnak fontartására és növénynek előmozdítására nincs jobb mint a minden világrészben oly ismert és híressé lett, orvosi tekintélyek által megvizsgált, a legfinnyesebb és esodabhatást eredmények által koronázott, ó es. kir. apostoli felsége I. Ferencz József Ausztria császára és Magyar s Cseh-ország királya által az összes es. kir. államok és a magyar koronacsászárok egész területére kizárólagos es. kir. szabadalommal, illetőleg paténessal ellatott

családierő-kenőcs,

melynek rendes használatá által még a fej legkoposabb részei is hajdúsákká lesznek, szürkék és vörös haj sötét színt nyernek a hajjalajt erősíti, a kopaképződés minden nemét néhány nap mulva egészen eltávolítja, a haj kihullását a legörvödebb idő a hajnak teljesen megszünteti, a hajnak természetes fényt ad, hullámakú lesz és a legkesőbb korig megőrzi azt a megőszüléstől.

Egy nagy tégely használati utasítással (több nyelven) postal szétküldéssel 1 frt 50 kr. o. é.

Fő szétküldési raktár nagyban, úgy egyes tégelyek Fiala Alajos-nál, Illatszerezs, es. kir. szabadalom-tulajdonos.

Bécs, IX. Bezirk Waisenhausgasse Nr. 11,

hova minden irásbeli ajánlatok a pénz készküldése mellett intézendők és leggyorsabban teljesítetnek. — Ismételtedők igen jó számlalétkben részesülnek és minden helybeli és vidéki lapban hirdetteknék. Legfőbbmobb illat. Kialltás elegáns.

Kéretik világosan „családi erő-kenőcsöt“ követelni.

5—12